

Dat was Pim Gras, dit is H 3, NOS Jazz, Mdr. NOS Jazz Geschiedenis, deel 79.

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Every tub (Basie, Durham)
1/voorlaatst - 3:03 - CBS 67205

De Onyx was de eerste nachtclub in 52nd Street in New York's Manhattan, oorspronkelijk een 'speak', verkorting van 'speak-easy' = illegale kroeg. Toen die naar een nieuwe lokatie in dezelfde straat ging kwam een aantal studio-muzikanten op het idee in de oude Onyx een musici-nachtclub te beginnen, die werd The Famous Door genoemd. Dit soort clubs waren gevestigd in de kelders van 'brown stones', wat wij oude herenhuizen zouden noemen - er stond een schitterende rij in 52nd Street. Ook toen de Famous Door ~~naar~~ een nieuw adres ~~op 52nd Street~~ begon in 1937, no. 66 52nd Street West, bleef het een typisch witte muzikanten club waar Billie Holiday ^{op} die paar dagen dat ze er optrad praktisch geen hand op elkaar kreeg. Alles veranderde de eerste week van juli 1938 toen voor het eerst niet een kleine groep maar een big band geëngageerd werd, bovendien een zwart orkest, dat van Count Basie. Drie maanden speelde de band in de tot nachtclub omgebouwde brownstone-kelder: 3 meter hoog, plaats voor 60 bezoekers en een klein dansvloertje, plus een bandstand voor 14 ~~musici~~ musici en 2 vocalisten. Gezien vanaf ~~de~~ bandstand naar het publiek toe zaten v.l.n.r. op de eerste rij Lester Young-tenorsaxofoon, Jack Washington en Earl Warren-alt, Herschel Evans-tenorsaxofoon. Op de tweede rij Harry Edison, Ed Lewis en Buck Clayton-trompetten, ~~op~~ op de derde Dickie Wells (in plaats van Eddie Durham), Dan Minor en Benny Morton-trombones. Rechts van de blazers zat de ritme-sectie: Basie achter een klein wit vleugeltje op de vloer vlak voor de band, achter hem eerst bassist Walter Page, dan gitarist Freddie Green en tenslotte drummer Jo Jones. Columbia Broadcasting System deed met grote regelmaat radio-uitzendingen vanuit de Famous Door - daar en in die tijd begon de eigenlijke glorie van Count Basie and his Orchestra. Van 9 juli 1938 was "Every tub - 'every tub standing on its own bottom' luidt de uitdrukking compleet - met Lester Young-tenorsaxofoon en Harry Edison-trompet. Hij maakte "Every tub", niet Basie, niet Durham ^{Wel} die ^{de} arrangeur was. Voor Decca mocht de nieuwe zangeres pas in november meedoen, in deze opnamen uit CBS-radio-uitzendingen horen we wel af en toe Helen Humes uit Louisville, Kentucky, waar ze in 1913 geboren werd, terwijl ze al in 1927 haar eerste plaat maakte. Helen Humes en

idem Count Basie a/h Orchestra: Where shall I go (C.N.Daniels)
1/laatste - 2:30 - idem

"Where shall I go", Helen Humes en de Count Basie Band ^(op 9 juli) vanuit de Famous Door, no. 66, 52nd Street West, via CBS radio. Buck Clayton was de trompetsoliste. ~~De~~ Bo'n radio-uitzending begon ~~met~~ ~~met~~ - het is 9 augustus 1938.

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra ^{(One o'clock jump) (Basie)} ~~Count Basie a/h Orchestra~~ - King Porter Stomp (J.R.Morton)
B/1 - 3:59 - Jazz Archives JA-41

Na ^(One o'clock jump) ~~"~~ als radio-theme speelde het orkest Fletcher Henderson's arrangement van Jelly Roll Morton's "King Porter Stomp" met soli van Buck Clayton-trompet, Herschel Evans-tensorsaxofoon, en Benny Morton-trombone. Drie dagen later zong Helen Humes "I haven't changed a thing".

idem Idem: I Haven't changed a thing (?)
A/4 - 3:53 - idem

Helen Humes, "I haven't changed a thing" - The Famous Door, 12 augustus 1938. Tien dagen daarna deed de Basie Band weer een platen-session voor Decca. Dit is een stuk van Herschel Evans: "Texas Shuffle".

plaat 3 Idem: Texas Shuffle (Herschel Evans)
1/3 - 3:00 - Coral GOPS 1788/1-2/D

Harry Edison-~~de~~ trompet, Lester Young-~~de~~ klarinet, de nieuwe trombonist Dicky Wells en tenslotte de maker van "Texas Shuffle", tensorsaxofonist Herschel Evans. Lester Young had voor de meeste musici in de band bijnamen, één enkele kwam naar buiten. Vanwege zijn mooi geluid in het lage register noemde Lester Young de trompettist Harry Edison 'Sweets'. Veel Basie-musici woonden in het Woodside Hotel, ^{West} ~~142nd~~ 142nd Street in Harlem waar je kamers met een keukentje, een 'kitchenette', kon huren, of anders gebruik maken van de grote keuken in de kelder. Vandaar dat Eddie Durham een van zijn stukken voor het orkest naar dat hotel noemde. Het werd voor het eerst bij de session van 22 augustus opgenomen, toen Durham zelf inmiddels het orkest verlaten had om free-lance arrangeur te worden. Bij zijn solo in dit stuk etaleert Lester Young zeer duidelijk wat ~~zijn~~ zijn uitvinding genoemd mag worden, de 'honk'. Het gaat om één noot waar ritmisch mee gespeeld wordt, terwijl die tegelijkertijd van kleur verandert door intonatie-technieken met de mond, 'embouchure', en z.g. 'false fingering': ~~vinger~~ verschillende vingergrepen voor die ene noot, waarvan de meeste niet in het boekje staan, zelf bedacht dus. Lester Young laat tegen het slot van zijn solo een 'honk' horen, en een nog effectievere met aan het begin als hij Buck Clayton opvolgt. "Jumpin' at the Woodside".

plaat 4 Idem: Jumpin' at the Woodside (Basie)
3/1 - 3:00 - idem

"Jumpin' at the Woodside" van Eddie Durham, verwijzend naar het Woodside Hotel, 142ste Straat West, Harlem, New York. Het copyright staat overigens op naam van Count Basie. Decca-opname van 22 augustus 1938 met soli van ^{Warren -} Buck Clayton-trompet, Lester Young-tenorsaxofoon en Herschel Evans dit keer op klarinet. Tot slot gaan we terug naar The Famous Door. 24 augustus 1938, CBS radio, de Count Basie Band met "Nagasaki" waarin Herschel Evans-tenorsaxofoon en later 4 maten van Lester Young. Benny Morton is de trombonist. Dit was deel 79 van de NOS Jazz Geschiedenis, M&R.

plaat 2 Idem: Nagasaki (Dixon, Warren)
A/2 - 3:54 - Jazz Archives JA-41

27 10
3 59
3 1:04

0 0 0 0 0